

frifter, der skulle sætte Grænser for Publikums Handlefrihed af Hensyn til Banernes Orden og Sikkerhed. I Lovforslaget er der dog optaget forskellige Bestemmelser, som supplere hine Forskrifter og give Regler dels angaaende Politiets og Statsbanepersonalets Pligt til gensidig at støtte hinanden i Haandhævelsen af Orden og Sikkerhed, dels angaaende Statsbanepersonalets Forhold overfor Publikum, dels angaaende Statsbanestyrelsens Forpligtelser med Hensyn til Klager fra Publikum over Personalet m. m. De Forskrifter derimod, der regulere Statsbanernes Driftsmaade, og som udgøre Hovedindholdet af de for Banerne gældende Politireglementer, bør formentlig af Hensyn til disse Forskrifters tekniske og som Følge deraf mer eller mindre foranderlige Karakter fremtidig ligesom hidtil udfærdiges af Administrationen, og ere derfor ikke medtagne i nærværende Lovforslag.

De Regler, der hidtil ere komne til Anvendelse paa det Omraade, hvorom nærværende Lovforslag handler, findes dels i de endnu gældende Bestemmelser i Forordningen af 5te Maj 1847 om Straf for Bestadigelse af Jernbaner m. v., nemlig dennes §§ 6—9, § 10, 1ste Punktum, og § 11, dels i de tvende under 30te September 1870 henholdsvis for de sjællandske og de jydsk-sjyenske Jernbaner udfærdigede iøvrigt enslydende Politireglementer, der ere offentliggjorte ved Indenrigsministeriets tvende Befendtgørelser Nr. 2 og 3 af 2den Januar 1876, og i det under 14de Juni 1893 for forskellige — uindhegnede — Banestrækninger i Fyen og Sylland udfærdigede Politireglement. For Statsbanernes Vedkommende er det, jfr. Lovforslagets § 19, tilsigtet, at Politiloven skal træde i Stedet for disse Bestemmelser, der i øvrigt i det væsentlige ere at betragte som Hovedfilben til nærværende Lovforslag.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Medens man i øvrigt henviser til de nu gældende Bestemmelser i Frd. 1847 § 6 samt i § 61, 1ste Stk., § 62 og § 63, 2det Stk., i Politireglementerne af 1870, hvor tilsvarende Bestemmelser findes, bemærkes, at det er anset for rettest i Paragraffens 2det Stykke at optage en særlig Forskrift angaaende Vogne, der skulle hente eller afsætte Personer eller Gods paa Stationer.

Til § 2.

Bed fornævnte, for uindhegnede Statsbaner gældende, Politireglement af 14de Juni Forelagte Lovforslag m. m.

1893 § 57 er det forbudt at afbenytte de over Banerne førende offentlige Overtørslor og Overgange i de sidste 5 Minutter, førend Tog efter Køreplanen kunne ventes. Denne Bestemmelse har man ikke ment at burde optage i det foreliggende Forslag, da det ikke kan forudsættes, at de vespærende have saa nøje Kendskab til Banernes Køreplaner, at der kan sættes en bestemt Tidsgrense for et Togs Ankomst, efter hvilken en offentlig Overtørsel eller Overgang ikke maa benyttes.

Til § 3.

Fr. af 1847 § 7 in fine paalægger under Straf dem, der have Privat-Overtørgange, at tillukke de ved disse værende Slagbomme, hver Gang de have benyttet Overtørgangen. En lignende Forskrift er optaget i nærværende Paragrafs 2det Stykke. I Politireglementerne af 1870 § 8 er endvidere paabudt, at Ved for private Overtørslor skulle indrettes saaledes, at de kunne aflaaes, og at Nøgler til Vaasen skulle leveres saavel de til Overtørslen henviste Brugere som Ledvogteren ved den nærmest liggende offentlige Overtørsel. Ved Højesteretsdom af 20de November 1885 er det imidlertid fastslaaet, at der ikke paahviler Brugeren af en privat Overtørsel noget ubetinget Ansvar for, at Leddet til enhver Tid holdes lukket, men at Brugers Ansvar er betinget af, at han selv har gjort sig skyldig i en Tilfidesættelse af sin Pligt til efter Afbenyttelsen at lukke Leddet. Herved bliver imidlertid Overtørslen af de paagældende Bestemmelser, som Erfaringen har vist, meget vanskelig at haandhæve, idet det i mange Tilfælde faktisk vil være umuligt at paavise den, der i det enkelte Tilfælde har ladet Leddet staa aabent. Efter det foreliggende Forslag er Ansvaret, naar Forskrifterne om Overtørslor og Overtogange tilfidesættes, lagt paa vedkommende Bruger eller Brugere, saafremt den nærmest skyldige ikke kan paavises. Det er for Banerne af væsentlig Betydning, at de paagældende Forskrifters Overtørbelse kan haandhæves, og det synes i og for sig ikke umuligt at paalægge vedkommende Bruger, for hvem Overtørgangen eller Overtørslen er bragt, en Forpligtelse til at indestaa for, at Leddet og Vommen altid er aflaaet, og at paalægge ham Ansvaret for Overtørbelsen af de om Overtørgangens Benyttelse givne Forskrifter i de Tilfælde, hvor det ved den i Sagen anstillede Politiumundersøgelse ikke lykkes at udfinde den egentlig skyldige.

Uafhængig heraf er der endelig i Paragraffens 4de Stykke optaget en Bestemmelse om, at enhver berettiget Bruger med Hensyn til Overtørgangens eller Overtørslens lov-